

διαγνώρισιν τοῦ εἰδικοῦ χαρακτήρος ἐκάστης τῶν παλαιῶν διαλέκτων, ὥστε ἡ τέχνη ἀνεπλήρωσε τὸ ἑλλείπον τῆς συνηθείας. Ἀπ' αὐτὰ καὶ μόνα τὰ τεχνικὰ τῶν παλαιῶν γραμματικῶν παρατηρήματα ἤμποροῦμεν κανονικῶς νὰ διακρίνωμεν τὸ πρῶτον τύπον σχῆμα, καὶ τὴν διαφορὰν ἐκάστης διαλέκτου ὡς πρὸς τὴν κοινὴν, καὶ τὴν σχέσιν ἐπίσης ταύτης καὶ συγγένειαν ὡς πρὸς τὰς ἄλλας. Εἰ δ' ἄλλως, πῶς ἤμποροῦμεν αὐτοδεσπῶς νὰ κρίνωμεν περὶ μιᾶς ὁποίας δῆποτε ἀρχαϊκῆς διαλέκτου, τὴν ὁποίαν ποτὲ ὀμιλοῦμένην δὲν ἠκούσαμεν;

Ἐκ τούτων λοιπὸν ἀποδεικνύεται προφανέστατα ὅτι ἡ μεταγενεστέρα Κοινὴ Διάλεκτος, ὑπ' αὐτὴν τὴν νεωτέραν τῆς μορφῆν, συνέχεται οὐσιωδῶς καὶ ἀχωρίσως μὲ τὴν ἀρχαίαν Κοινὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ὑπ' αὐτὴν τὴν νεωτέραν τῆς μορφῆν μετεδόθη κατ' ἔθνηκὴν διαδοχὴν εἰς ἡμᾶς.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 5'.

§ ρκ. Ἡ χρονικὴ αὐτὴ περίοδος, ἡ ὁποία ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν Βασιλείαν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἦτοι ἀπὸ τοὺς 306, ἕως τοὺς 1453, χρόνους μετὰ Χριστὸν, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐσάθη λαμπρὰ καὶ περικλεῆς, διὰ τὸν παγκόσμιον θρίαμβον τῆς Ἱεράς Χριστιανικῆς Πίσεως, περὶ δὲ τὰ μέσα δυσυχῆς, καὶ ὀλέθριος, διὰ τὰς ἐφόδους, καὶ προσβολὰς τῶν Βαρβάρων, καὶ ἔτι μᾶλλον, διὰ τὸ ὀλέθριον Ἑκκλησιαστικὸν σχίσμα, τὸ ὁποῖον διήρесе τὴν ἐνότητα τῆς τοῦ Χριστοῦ Καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ διέλυσε τὴν ἐνωσιν τῆς πολιτικῆς δυνάμεως τῆς Ῥωμαϊκῆς Μοναρχίας. Εἰς δὲ τὸ τέλος κατήτησεν ὅλη δύσηνος καὶ ἔλευσεν, διὰ τὴν τελείαν καταστροφήν τῆς Ῥωμαϊκῆς Βασιλείας, καὶ διὰ τὴν θλιβεράν αἰχμαλωσίαν τοῦ Εὐγενοῦς Γένους τῶν Ἑλλήνων,

